

Sygn. akt II Cz 401/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marzenna Ernest

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 19 czerwca 2013 r. w S.

sprawy z powództwa E. K.

przeciwko D. O.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 7 grudnia 2012 r., sygn. akt I C upr 438/12 w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu pozwanego od wyroku zaocznego

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 401/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Kamieniu Pomorskim odrzucił sprzeciwu pozwanego z dnia 2 grudnia 2012 r. od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 13 listopada 2012 r.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że sprzeciw wniesiony został po terminie gdyż wyrok zaoczny doręczony został pozwanemu w dniu 16 listopada 2012 r. zaś sprzeciw wniesiony został w dniu 3 grudnia 2012 r. Stosownie zaś do art. 344 § 1 i 3 k.p.c. sprzeciw wnosi się w terminie dwóch tygodni od doręczenia wyroku. Dlatego też Sąd pierwszej instancji postanowił go odrzucić na podstawie art. 344 § 3 w zw. z art. 165 § 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że nie mógł dochować terminu do wniesienia sprzeciwu bowiem nie było go w kraju a korespondencję z Sądu odebrali jego rodzice, którzy nie poinformowali go o niej. Dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie pozwany uznał za niezasadne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

Zgodnie z art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie słał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Zgodnie

natomiast z art. 344 § 1 k.p.c. pozwany przeciwko któremu zapadł wyrok zaoczny, może złożyć sprzeciw w ciągu dwóch tygodni od doręczenia mu wyroku.

Sąd Odwoławczy podziela pogląd Sądu I instancji, iż sprzeciw z dnia 2 grudnia 2012 r. wniesiony został po terminie, czego zresztą nie kwestionuje sam skarżący. Jeżeli zaś obiektywnie doszło do przekroczenia terminu, strona może wnosić o jego przywrócenie.

Jak wynika z akt sprawy, w uzupełnieniu braków formalnych przedmiotowego zażalenia, skarżący wskazał, iż wnosi o przywrócenie terminu jednakże wyraźnie oświadczył, że za takowy wniosek uznane zostać powinno jego pismo z dnia 17 grudnia 2012 r. stanowiące jednocześnie zażalenie na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu. Wnioskowi w tym zakresie został nadany bieg i postanowieniem z dnia 14 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy odrzucił wniosek pozwanego z dnia 17 grudnia 2012 r. o przywrócenie terminu, a także odrzucił złożony, w uzupełnieniu tegoż wniosku, sprzeciw z dnia 1 stycznia 2013 r.

Co prawda zważyć należało, iż wniosek o przywrócenie terminu oraz zażalenie są środkami, które wzajemnie się wykluczają bowiem wniosek o przywrócenie terminu opiera się na twierdzeniu, iż do przekroczenia terminu doszło choć bez winy strony, zaś zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia spóźnionego sprzeciwu kwestionuje uznanie, iż do przekroczenia terminu doszło, to jednakże w sytuacji gdy strona wyraźnie oświadcza, iż składa zarówno wniosek o przywrócenie terminu jak i zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu, należy rozpoznać obydwa żądania. W piśmie z dnia 1 stycznia 2013 r. pozwany informując Sąd, iż celem jego pisma z dnia 17 grudnia 2012 r. było przywrócenie terminu jednoznacznie wskazał także, że domaga się uchylecia postanowienia z dnia 7 grudnia 2012 r. w całości. Dlatego też jego zażalenie w tym zakresie podlegało rozpoznaniu.

Podkreślić zatem należy, iż Sąd Rejonowy wydał wyrok zaoczny w dniu 13 listopada 2012 r. Wyrok wraz z pouczeniem o terminie i sposobie jego zaskarżenia został prawidłowo doręczony pozwanemu w dniu 16 listopada 2012 r. na adres jego zamieszkania, czego dowodem jest zwrotne potwierdzenie odbioru, przez dorosłego domownika (art. 138 § 1 k.p.c.). Zatem termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego upłynął w dniu 30 listopada 2012 r. D. O. nadał przedmiotowe pismo w dniu 3 grudnia 2012 r. w placówce pocztowej w G..

Zdaniem Sądu Okręgowego, jeżeli przesyłkę odebrała osoba pełnoletnia będąca domownikiem (jak rodzice), to gwarantuje to realną możliwość dojścia oświadczenia do wiadomości adresata. Do obalenia domniemania w tym przedmiocie nie wystarczy wskazanie, że odbiór przesyłki nastąpił przez inną osobę a nie osobiście (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2002 r., III CKN 1316/00, LEX nr 55137). Kwestie związane z nieobecnością pozwanego w domu i zatrzymaniem przesyłki przez osoby, które ją odebrały mogły być rozważane jedynie w ramach wniosku o przywrócenie terminu, który przed wniesieniem sprzeciwu z dnia 2 grudnia 2012 r., ani też wraz z nim – nie został złożony.

W świetle tych okoliczności, na mocy 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 należało zażalenie oddalić, o czym orzeczono jak w sentencji.

Sygn. akt II Cz 401/13

Zarządzenia:

1. Odnotować i zakreślić;
2. Odpis postanowienia doręczyć stronom z pouczeniem, że jest prawomocne i nie przysługuje dalszy środek zaskarżenia;
3. Akta sprawy zwrócić Sądowi Rejonowemu po nadejściu zwrotnych potwierdzeń odbioru;
4. Do zbioru.